

af Bidraget. Foreligger ingen saadan Formodning, faar Moderen Beløbet udbetalt, som anført, og der foretages samtidig Efterlysning af Faderen. Lader hans Forsørgelseskommune sig herefter konstatere, refunderer denne Beløbet. Lader det sig ikke oplyse, at Faderen er forsørgelsesberettiget i en bestemt Kommune, eller viser det sig, at han ikke har Forsørgelsesret i nogen Kommune her i Landet, bliver Udgiften at afholde efter Reglerne i Fattigloven af 9. April 1891 § 27.

Af de ved Loven ved Siden heraf paa forskellige Punkter indførte Forandringer fremhæves følgende: 1) Til Bestemmelsen i Loven af 1892 om Moderens Ret til hos Barnefaderen at erholde Refusion for Halvdelen af Udgifterne ved Barselfærden er føjet, at samme Ret lige over for Barnefaderen tilkommer Fattigvæsenet, naar dette helt eller delvis har afholdt Udgifterne ved Barselfærden. 2) Naar Moderen har sat Barnet i Pleje, or Politimesteren (Magistraten) berettiget til før den forskudsvisse Udbetaling af Bidraget at fordrø, at Moderen godtgør, at den forfaldne Plejeløn er betalt, eller at Plejeforældrene samtykke i Udbetalingen. 3) Fraflytter Faderen den Kommune, hvor han hidtil har havt Ophold, er han, hvis han er i Restance, pligtig under Bødestraf at gøre Anmeldelse om Flytningen for det stedlige Politi (i Kjøbenhavn Magistraten), saa vel paa det Sted, hvorfra han flytter, som paa det Sted, hvortil han flytter.

Lovforslaget, der i Samlingen 1898—99 var fremsat i en noget anden Skikkelse, fremsattes i den Skikkelse, som Udvalget den Gang var enedes med Ministeren om. I Folketinget gjordes ingen Forandring deri. I Landstinget foretoges forskellige Ændringer. Saaledes bleve de ovenfor under 1—3 nævnte Bestemmelser indsatte i Landstinget. Endvidere blev Lovforslagets Bestemmelse om, at den forskudsvisse Udbetaling til Moderen af Bidraget skulde ske af Politikassen, forandret som ovenfor angivet (Forskud fra Kæmnerkassen eller Amtsrepartitionsfondet). Ligeledes indsatte Landstinget, at Moderen *straks* kan faa Bidraget udbetalt — efter Lovforslaget skulde Politimesteren først afkræve Barnefaderen Beløbet —, ligesom ogsaa Begrænsningen „ikke for kortere Tid end et halvt Aar“ skyldes Landstinget. Endelig indsattes i Landstinget en Bestemmelse om, at det Barnemoderen udbetalte Underholdsbidrag betragtes som en Barnefaderen ydet Fattighjælp, *naar* Udpantning forgæves er foretaget, eller *naar* vedkommende Myndighed har skønnet,